

Božji pastirji

Bog, svet, angeli in hudiči – Ljudje in posmrtno življenje – Kako po smrti uživati, ne trpeti – Jezus in mi, njegovi pooblaščenca – Naš seznam slabih in dobrih dejanj – Nagrade, kazni in prošnje – Kako vemo, da je vse to res in prav

Svobodoljubni in razumski pogled na svet, kakor ga utelešata humanizem in znanost, ni edini. Nekateri ljudje gledajo drugače. Cenijo slepo pokornost avtoriteti in zanikajo lastni razum. Do tega sta jih zvečine pripeljala okolje in vzgojitelji. Povzemimo, kaj o svetu in o človekovem mestu v njem sporoča posebna vzgojna skupina, katoliški duhovniki.

Bog, svet, angeli in hudiči

- Bog** Od vedno je in vedno bo obstajalo neko bitje, *Bog*. Videti ali kako drugače zaznati ga ne moreš. Če želi, se ti sam prikaže: kot glas, oblak, človek ali kaj drugega. Bog lahko naredi karkoli, je vsemogočen.
- Nastanek sveta** Sonce, Mesec, Zemlja, zvezde, rastline, živali in ljudje – *svet* – niso od vedno. Nekoč vsega tega ni bilo. Bog je svet ustvaril iz nič. To je opravil v šestih dneh. Sedmi dan je počival. Svet je bil ustvarjen tak, kot ga vidiš sedaj. Od nastanka se ni nič spreminjal. V središču je Zemlja; Sonce, Mesec in zvezde krožijo okoli nje. Okamenele živali in rastline, ki jih najdeš ponekod v zemlji, nekoč niso zares živele, ampak jih je Bog takšne že ustvaril.
- Angeli in hudiči** Bog je ustvaril tudi posebna bitja, *anģele*. So lepi in nesmrtni. V začetku so vsi Boga ljubili in mu

bili poslušni. Kasneje pa so ga nekateri začeli sovražiti. Postali so grdi *hudiči*. Njihov vodja je Satan. Angeli prebivajo ob Bogu v *nebesih* in hudiči v *pekl*u. Tudi angelov in hudičev ne moreš zaznati. Lahko pa se ti sami prikažejo.

Ljudje in posmrtno življenje

- Adam in Eva Bog je neposredno naredil le prva dva človeka, moškega in žensko, *Adama* in *Evo*. Adama je naredil iz zemlje in Evo iz Adamovega rebra. Bila sta nesmrtna, srečna, nobenih težav in skrbi nista imela. Živela sta v lepem vrtu. Počela sta lahko vse, kar se jima je zahotelo, le sadja z nekega drevesa nista smela jesti. Nevoščljivi Satan se je spremenil v kačo in pregovoril Evo, da je jedla. Nato je prepričala Adama, da je jedel še on. Tako sta bila oba neposlušna. Bog ju je zato kaznoval: napravil ju je umrljiva in trpljiva ter ju izgnal iz vrta.
- Izvor spolne sle Pred neposlušnostjo nista Adam in Eva čutila spolne sle, in kadar sta občevala, nista čutila ničesar. Adam je imel popoln nadzor nad seboj in se je izlil v Evo tako, kot lahko nekateri ljudje zavestno migajo z ušesi. Po neposlušnosti je Bog vanju vsadil slo.
- Neumrljive duše Prva dva človeka sta zaplodila ves človeški rod. Tudi vsak njun potomec je umrljiv in trpljiv. V življenju trpi. Ko umre, se mu telo razkroji, ostane pa nekaj, *duša*. Dušo vstavi v zarodek Bog. Po smrti jo Bog da v pekel, nebesa ali *vice*, čakalnico za nebesa. V peklu duše hudo trpijo, v vicah trpijo zmerno in v nebesih uživajo. Nekega dne bo Bog svet in vice izničil, ostala bosta le pekel in nebesa. Takrat bo vse duše mrtvih in živih ljudi tudi oblekel v nova, nesmrtna telesa;

tista v nebesih bodo gibka in lepa, ona v peklu pa ogabna.

Kako po smrti uživati, ne trpeti

Duša zaplojenega otroka je zapisana peklu. In to zato, ker njegova starša pri zaploditvi čutita slo, kar pa je spet nasledek tega, da sta bila Eva in Adam Bogu neposlušna. Da bo duša umrlega odšla v nebesa in ne v vice ali pekel, je potrebno naslednje:

Pogoji za nebesa

- V življenju ne sme človek narediti nobenega dejanja s seznama slabih dejanj, *greha*. Seznam slabih dejanj sestavljamo mi, duhovniki.
- Če kakšno slabo dejanje le naredi, ga mora povedati nam, duhovnikom, in nato izvršiti odkupno dejanje, *pokoro*, ki mu ga določimo. S tem se mu slabo dejanje briše. Vrsto odkupnega dejanja določimo mi, duhovniki.
- V življenju mora človek narediti več dobrih dejanj. Seznam dobrih dejanj sestavljamo mi, duhovniki.
- Tudi če človek do smrti ni naredil nobenega slabega dejanja in je naredil mnogo dobrih dejanj, je njegova duša namenjena peklu. Da tja ne bo odšla, moramo mi, duhovniki, človeka v življenju poškopiti z vodo in nad njim izgovoriti določene izreke, ga *krstiti*. Duša človeka, ki ni bil krščen, pride zagotovo v pekel.

Angelska pomoč Hudiči neprestano človeku vsajujejo misli, naj stori kakšno slabo dejanje. Vsak človek ima od

krsta naprej svojega angela, ki hudičem bolj ali manj onemogoča njihovo delovanje.

Jezus in mi, njegovi pooblašenci

- Marija in Jezus Edina izjema med vsemi ljudmi, ki ob spočetju ni bila zapisana peklu, je bila *Marija*. Marija je zanosila brez moškega, z Bogom, in rodila *Jezusa*, ne da bi se ji pretrgala deviška kožica. Vse življenje ni naredila nobenega slabega dejanja. Po smrti je z dušo in telesom odšla neposredno v nebesa.
- Jezusovo življenje Jezus ni bil navaden človek, ampak del Boga, ki se je učlovečil. Obujal je mrtve, ozdravil slepe, gluhe, hrome, razmnožil je nekaj hlebcev kruha in par rib v toliko hlebcev in rib, da je nasitil več tisoč ljudi, spremenil je vodo v vino, utišal vihar, hodil po gladini vode. S trditvijo, da je božji sin, je ljudi tako razkačil, da so ga pribili na križ, kjer je umrl. Po treh dneh je oživel in se dvignil v nebesa.
- Jezusov nauk Jezus je učil, naj ljudje ne ubijajo, ne kradejo, ne lažejo, ne prešuštvujejo in ne poželijo ničesar svojega bližnjega. Ljubijo naj vse ljudi, tudi svoje sovražnike. Odpuščajo naj. Naj ne sodijo. Naj ne kopičijo bogastva. Naj ne skrbijo, kako bodo živeli, saj bo zanje skrbel Bog. K Bogu naj se obračajo zaupljivo, sami, na skrivnem. Še preden bodo pomrli vsi njegovi sodobniki, bo prišel dan sodbe za duše. Takrat bo tudi konec sveta.
- Jezusovi učenci Jezus je izbral dvanajst *učencev* in jih poučeval. Pred smrtjo je priredil večerjo. Tam je spremenil kruh v svojo telo in vino v svojo kri ter dal oboje zaužiti učencem. Naročil jim je, naj po njegovi smrti ta obred opravljajo v njegov spomin.

Pooblastil jih je, naj gredo po svetu in seznanjajo ljudi z njegovim naukom. Ljudem naj odpuščajo slaba dejanja. Kar bodo oni odpustili, bo odpustil tudi Bog. Česar oni ne bodo odpustili, tudi Bog ne bo odpustil.

Duhovniki in papež Po Jezusovi smrti so se učenci razpršili po svetu. Izbrali so si svojih učencev in ti spet svojih. Tako je nastala naša skupina, duhovniki. Vodja prvih učencev je bil Peter. Za vodjo ga je postavil sam Jezus. Ko je Peter umrl, so učenci izbrali naslednika. Zadnji naslednik v vrsti je naš *papež*. Tisto, kar je učil Jezus, učimo tudi mi.

Naš seznam slabih in dobrih dejanj

Kaj ni prav Slaba dejanja, ki te pripeljejo v vice ali pekel, če nam jih ne poveš in opraviš odkupnega dejanja, so naslednja:

- če ne verjameš našemu nauku ali dvomiš vanj;
- če se družiš z ljudmi, ki jih označimo, ali z ljudmi, ki nasprotujejo našemu nauku;
- če bereš knjige, ki jih prepovedujemo, ali knjige, ki nasprotujejo našemu nauku;
- če ne hodiš poslušat, kako razlagamo svoj nauk, nam ne razlagaš, kakšna slaba dejanja si naredil, ali če pred nami kakšno slabo dejanje zatajiš;
- če delaš ob nedeljah ali ješ meso ob petkih;
- če spiš s partnerjem brez našega soglasja ali s partnerjem istega spola, če se zadovoljuješ, uporabljaš kontracepcijo, izliješ seme navzven, splaviš, občuješ na nestandarden način ali ob nepravem času, gledaš slike golih ljudi, bereš knjige o

spolnosti ali misliš o spolnosti;

- če ubiješ človeka, kradeš, lažeš, prešuštvuješ ali poželiš karkoli sosedovega.

Kaj je prav Dobra dejanja, s katerimi si kupuješ pot v nebesa, so naslednja:

- če nam daš denar, travnik, gozd ali hišo, da gradimo stavbe in ulivamo zvonove, se lepo oblačimo, dobro jemo, potujemo naokrog, krščujemo otroke, pokopavamo umrle in vzgajamo nove duhovnike, ki vam bodo zanaprej razlagali naš nauk ter odpirali pot v nebesa;
- če pomagaš revnim in ubogim.

Nagrade, kazni in prošnje

Bog gleda in kaznuje Bog stalno *nadzira* misli, besede in dejanja ljudi. Lahko te *nagradi* ali *kaznuje* že za življenje. Podeli ti zdravja in bogastva. Ali pa ti s strelo zažge hišo. Svoj čas je zažgal celo mesto in s poplavo utopil skoraj vse ljudi.

Duhovniki kaznujemo Kot božji pooblaščenca lahko tudi mi, duhovniki, kaznujemo ljudi. Odrečemo ti krst, poroko ali pogreb. V preteklosti smo že zažgali koga, ki je trdil, da nimamo prav. Mučili in usmrtili smo tudi množico žensk, ki so občevale s hudiči in delale točo. Danes tega ne počnemo več.

Prosi Boga in svetnike Vnaprej ne moreš vedeti, kaj bo Bog storil. Lahko pa nanj vplivaš s *prošnjami*. Če kaj želiš, ga prosi, da te usliši. Dušam v vicah lahko na ta način omiliš trpljenje. Prosiš lahko tudi Jezusa ali Marijo, da se pri Bogu zavzameta zate. Še posebej se je priporočljivo obrniti na slednjo, ki ima velik vpliv.

Nekatere umrle lahko mi, duhovniki, proglasimo za *svetnike*. S tem potrdimo, da so v nebesih. Tudi njih lahko česa prosiš. Vsak svetnik je strokovnjak za kakšno ožje področje, recimo za varovanje pred požarom, strelo ali kugo.

Več kot je prošenj, bolj verjetno je, da bodo uslišane. Proti plačilu lahko zate prosimo tudi mi, duhovniki. Če prošnje niso uslišane, se s tem sprijazni. Bog že ve, kaj dela.

Kako vemo, da je vse to res in prav

Biblija kot dokaz Vse, kar trdimo, je res. Res pa je zato, ker je to, kar trdimo, zapisano v neki knjigi, *Bibliji*. To knjigo so nekoč napisali pisci, ki jim je besede narekoval sam Bog. Biblija je ponekod zapisana oziroma prevedena tako, da jo je mogoče razlagati na različne načine. Pravilno jo razlagamo samo mi, duhovniki. Papež je v zadevah, ki se tičejo našega nauka, nezmotljiv.

Dvom bo kaznovan Verjeti moraš vse, kar trdimo, in v nič ne smeš dvomiti. Če ne verjameš ali dvomiš, boš po smrti večno trpel v peklju. Če česa ne razumeš, kljub temu verjemi. Če tvoj razum čemu ugovarja, ga ne poslušaj. Lahko se zgodi, da boš začel dvomiti ali nehal verjeti v to, kar mi trdimo. In končal boš v peklju. □